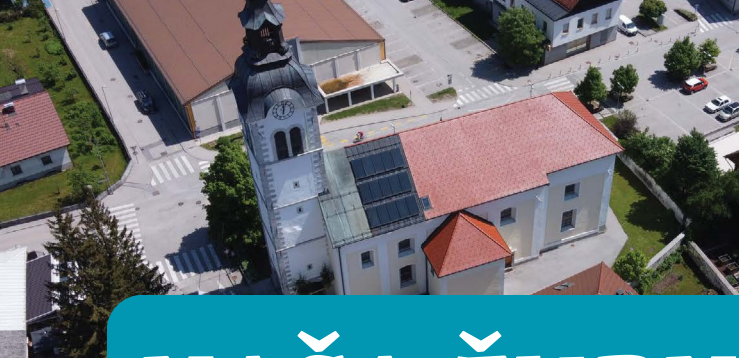

NAŠA ŽUPNIJA

Glasilo župnije sv. Martina, Ig

LETO XXX
AVGUST 2025
ŠTEVILKA 7

UVOD

Običajno je uvod napoved in začetek. Ta uvodnik pa je nekako zaključek. Poslavljam se z Iga. Z vami sem bil 8 let in sem Bogu hvaležen za vse darove teh dni. Velikokrat sem bil prav priča velikih Božji del med nami. Nekje, kjer ni bilo izgleda za spravo, so sosedje prišli skupaj se in pogovorili in dogovorili v skupno dobro. Bogu hvala za to.

Hvala vsem, ki ste vsa leta lepo skrbeli za župnika in kaplana. Morda sem bil premalo hvaležen za to, kar ste prinesli v župnišče, kot vaš pridelek in kot vašo zahvalo, da vam gre dobro in s prošnjo, da bo šlo dobro tudi v naprej. Bila sva deležna vaših pridelkov, vaših izdelkov, sadik za vrt ... in tudi vaše molitve. Neka starejša gospa, ki še komaj skrbi zase, kaj šele da bi skrbela še za druge, pa mi je rekla: »Ne morem več delati, lahko pa še molim za vas.« Hvala vam za to.

Hvala vam za vašo vero, da smo si stali ob strani. Bogu hvala za vse.

Moram vas prositi za odpuščanje, če sem koga prizadel ali užalil. Ko sem zgubil živce pri verouku zaradi discipline, sem večkrat kričal ali celo tulil na otroke, da bi me slišali. Seveda to ni bilo prav in se vam za to sedaj opravičujem. Storjenega ne morem vzeti nazaj, lahko pa mi odpustite in mi prizanosite ob večni sodbi. Tudi do mnogih sodelavcev v župniji sem bil kritičen in sem se kdaj tudi ujezil. Tudi vas prosim za odpuščanje. Že pred leti sem enega veroučenca v 6. razredu večkrat proti koncu leta prosil, naj prinese svoj

delovni zvezek. Ko ga je končno prinesel, je manjkala večina nalog. Zato sem ga prosil, naj dopolni. Več tednov sem ga prosil, naj zvezek dopolni, da bo dobil lepo oceno ..., a se ni potrudil. Na koncu sem zgubil potrpežljivost in mu v spričevalo napisal oceno za naloge: -2. Fantu je bilo vseeno. A glej ga, klical me je njegov oče, ko je videl oceno. Nadrl me je po telefonu in mi povedal vse o mojem delu pri verouku ... in kako je bilo nekdanj in kako nesposoben katehet sem in še in še. Zanj je bila to kaplja čez rob. Ni poslušal moje razlage, ki sem jo tukaj napisal. A njega in otroka ni bilo več let v cerkev. Po birmi pa so z obiskom maše odnehali tudi ostali člani družine. To sem zapisal, da prosim za odpuščanje za druge storjene napake. Odпустite mi!

Na koncu vas pa prosim, da lepo sprejmete mojega naslednika do sedaj kaplana Janeza Pavla Šuštarja. Naporno bo delo za enega duhovnika, ko so vse to delo nekdanj opravljali štirje salezijanci. Vse delamo za Božje kraljestvo med nami. To bo raslo, če bo vsak pristopil in pomagal po svojih močeh. Prosim vas, da mu pomagate. Naj vse vaše delo Bog blagoslovi in vam svojo pomoč nakloni Marija, Kraljica miru s Kureščka.

STALIŠČE KATOLIŠKE CERKVE

DO PREDLOGA ZAKONA O POMOČI PRI PROSTOVOLJNEM KONČANJU ŽIVLJENJA

Katoliška Cerkev v Sloveniji z zaskrbljenostjo spremlja razpravo o predlogu Zakona o pomoči pri prostovoljnem končanju življenja, ki želi uzakoniti možnost t. i. asistiranega samomora. V luči krščanskega nauka, izkušenj zdravstvene stroke in etičnih načel, Cerkev tak zakon odločno zavrača, saj je v temelju neskladen z dostojanstvom človeške osebe in svetostjo življenja. Enako stališče imajo tudi vse druge večje Cerkve in verske skupnosti v Sloveniji. Želimo izpostaviti nekatere ključne dejavnike glede zaščite človekovega življenja.

Spominjamo, da 17. člen Ustave Republike Slovenije jasno določa: »Človekovo življenje je nedotakljivo.« Ta določba je odraz temeljnega etičnega in civilizacijskega konsenza, da ima vsako človeško življenje – ne glede na starost, bolezen ali stanje – neodtujljivo vrednost. Legalizacija asistiranega samomora pomeni resen odmik od tega načela in vzpostavlja nevaren precedens za nadaljnjo relativizacijo življenja.

Predlog zakona spreminja temeljno poslanstvo zdravstvenih delavcev in jih sili v delovanje, ki

nasprotuje njihovemu etičnemu kodeksu. Zdravniška stroka je že večkrat izrazila jasno nasprotovanje predlogu zakona. Asistirani samomor ni zdravljenje. Zdravniki, katerih poslanstvo je ohranjati življenje in lajšati trpljenje, bi bili po zakonu prisiljeni sodelovati pri smrti bolnika – kar je v nasprotju z njihovimi etičnimi načeli, zapisanimi v Kodeksu zdravniške etike.

Bolni in umirajoči spadajo med najbolj ranljive skupine, ki se bodo ob novem zakonu znašli pod pritiskom, da izkoristijo svojo pravico in predčasno končajo svoje življenje. Legalizacija asistiranega samomora ustvarja nevarno družbeno klimo, kjer se lahko starejši, bolni ali osamljeni počutijo kot breme. Občutek odvečnosti in socialni pritiski lahko vodijo do tega, da se možnost smrti ne doživlja več kot pravica, temveč kot dolžnost. Cerkev svari pred kulturo, ki človeka ocenjuje po njegovi uporabnosti, in poziva h kulturi solidarnosti.

Odgovor na stisko ni samo-usmrnitev, ampak dodajanje življenja dnevom, ki so bolniku še namenjeni. Strah pred bolečino, trpljenjem in odvisnostjo je razumljiv. A odgovor nanj ni uzakonjena smrt, temveč okrepitev družbene skrbi za ranljive. Namesto samomora s pomočjo potrebujemo sistemsko okrepitev paliativne oskrbe, več medčloveške

bližine, psihosocialne podpore in duhovnega spremljanja.

V luči vere v Boga, ki je naš stvarnik, je življenje dar, ki nam je bil zupan. Nihče nima pravice, da bi z njim samovoljno razpolagal. Kot učiata papež Leon XIV. in celotna tradicija Cerkve, ostajamo trdno zavezani varovanju življenja – od spočetja do naravne smrti. Smrt ni pravica, ampak prehod, ob katerem človek ne potrebuje pospešitve konca, temveč ljubečo in zvesto bližino.

Slovenska škofovsko konferenca podpira delovanje in prizadevanja vseh civilnodružbenih organizacij, ustanov in posameznikov, ki se zavzemajo za zaščito človekovega življenja.

Škofje pozivamo poslanke in poslance Državnega zbora, da z vso odgovornostjo in vestjo zavrnejo predlog zakona o pomoči pri prostovoljnem končanju življenja. Namesto zakonodajnih rešitev, ki omogočajo neposredno končanje življenja, naj država investira v sistemsko, človeško in duhovno podporo življenju – še posebej tam, kjer je to najbolj ogroženo.

Ljudem ne smemo pomagati, da si vzamejo življenje – pomagajmo jim, da bodo lahko sprejeli tudi svojo krhkost in ranljivost in ohranili dostojanstvo do izteka svojega življenja.

Slovenski škofje

SLOVO

Pred osmimi leti sem z veseljem sem prišel na lg. V glavnem oltarju me je pričakal sveti Martin, ki je zave-tnik moje rodne župnije in me že vse življenje spremlja. Še več. Tudi med kipi na glavnem oltarju je moj zave-tnik, Janez Nepomuk, fižolovc, kot mu rad rečem in goduje 16. maja. Vsi svetniki so me podpirali.

Ko sem prihajal na lg, sem se naj-
prej srečal z našimi župljani, ko sem
pripeljal svoje stvari že pred 1. avgus-
tom 2017. Pripeljano so mi v zgornje
prostore pomagali znositi moji prija-
telji, ki so mi ponudili pomoč pri seli-
tvi. Ob prenašanju knjig in drugega iz
kombija v župnišče so imeli srečanje
skavti ..., ki so samo gledali. Upam,
da bodo z novim župnikom bolje pri-
šli skupaj.

Ob privozu stvari sem srečal eno
od članic ŽPS-ja, ki mi je dejala, da
sem prišel na postlano, da je vse ure-
jeno in narejeno in jaz bom sedaj uži-
val v vsem tem. To sem doživel skoraj
kot očitek, zakaj prihajam? Škof me
je poslal ... Nekdo je moral priti na
župnijo. Ker so bili prej tukaj 4 sale-
zijanci, sem škofu rekel, da ne vem,
če bom to zmozel. Pa mi je dejal, da
bom imel kaplana in bova to zmogla.
In sva. Bogu hvala za vse kaplane, s
katerimi smo skupaj gradili Božje
kraljestvo. Skupaj molili in načrtovali
svoje delo.

Po osmih letih pa vidim, da še veli-
ko stvari ni narejenih. Kaplanija čaka
na stanovalce, saj je stavba za to na-
menjena. Tam bo treba še veliko po-
storiti. Tudi kino dvorana je potrebna
obnove. Šele v zadnjem času je prišlo
v zavest, da bi župnija dvorano potre-
bovala. To sem opazil že na začetku,
a sem ostal več ali manj sam. Upam,
da se bo to v prihodnosti spremenilo.
Zato tudi to pišem in prosim, da
stopite skupaj in pomagajte novemu
župniku.

Seveda je bilo vse urejeno in ob-
novljeno. Razen ...

En kip Marije z Jezusom v Mateni
je ostal v propadajočem stanju. Bil
je živ in poln lukenj, ki so jih navrtali
črvi, ali kot se to strokovno poimenu-
je, poln mrčesa. Marija in Jezus sta

bila brez prstov. Poškodovani so bili nosovi in noge. Hotel sem rešiti to propadajoče stanje.

Osebnostno poznam gospoda Velka Tomana, ki živi na Rakitni in je akademski slikar v pokoju. V delovni dobi pa je obnavljal v Restavratorskem centru v Ljubljani. Prosil sem ga za obnovo kipa in strokovno se je lotil obnove z vsemi restavratorskimi postopki. Vse je evidentiral in naredil čudovito obleko in manjkajoče nadomestil z novim. Kip je zasijal v vsej svoji lepoti. To je sedaj podoba, pred katero lahko molimo in se Bogu pri Mariji tudi priporočamo.

A nekdo od Zavoda za spomeniško varstvo je izvedel, da smo posegli v ta kip. Povedali so mi, da je avtor

kipa rezbar iz 15. stoletja iz Trbojske šole. Kip ima po tem tudi ime Marija iz Trboj. Zato je prišla komisija šestih strokovnjakov iz Zavoda na Ig in me očrnila zaradi našega posega. Njihova zahteva je bila neživljenjska - da vrnemo kip v prvotno surovo stanje - kljub strokovno in kvalitetno izvedeni restavraciji. Povedal sem jim, naj napišejo svoje strokovno mnenje in zahtevo, jaz pa jo bom posredoval ljudem in začel zbirati denar za vrnitev v prejšnje stanje. Hvala Bogu, da so to namero opustili.

Iz Zavoda so po moji intervenciji prišli tudi pogledat cerkev svetega Jurija na Punartu. Bili so zgroženi nad stanjem. Seveda je tam gibanje zaradi zapora v graščini na Igu omejeno.

Morali smo se javiti na vratarnici. Naredili so nekaj posnetkov trenutnega stanja in dali navodila, kaj je mogoče urediti in uvrstiti. Kot je zadnje čase običajno v Sloveniji, naj bi vsa dela izvedel njihov izvajalec, ki ima tudi njihove reference. Prišel je samo pogledat objekt, nikoli pa ni podal niti ponudbe, kaj šele, da bi se kaj uredilo. Cerkev svetega Jurija zato vsako leto bolj propada. Edino, kar smo uspeli po dolгих postopkih izvesti, je bila odstranitev dreves, ki so že rasla prav sredi cerkve. Na žalost nismo uspeli priti skupaj, da bi se kar sami lotili obnove.

Posebno poglavje je Kurešček. Nekateri na Igu so mi rekli, da sem očitno bil veliko tam ... Skoraj kot očitek, da zanemarjam Ižance? A za Kurešček, ki je Božja pot in milostni kraj miru, bi potreboval poleg gospoda Koširja še enega samostojnega duhovnika ... ob večjih shodih pa še več. Hvaležen sem gospodu Antonu Koširju, ki je še vedno rektor cerkve na Kureščku. Ne predstavljam si, da bi vse na Kureščku moral delati župnik z Iga.

Cerkev kraljice miru je lepo oskrbovana in obiskana. Ob romarskih shodih, ki so vsak mesec, sva župnik in kaplan spovedovala po več ur brez prestanka. Ob prvi soboti so me na Igu kdaj vabili na kavo po jutranji maši. A preprosto nisem mogel iti,

saj so ljudje na Kureščku čakali v vrstah pred prazno spovednico. Izpadlo pa je, da nimam časa za ljudi, ki me po maši povabijo ... Čisto drugače je bilo, ko so bili tukaj štirje salezijanci. Vsak je maševal svojo mašo in imel je čas za vse druge družabnosti ... Zato mi odpustite, da nisem prišel na obisk ob takih trenutkih. Prosim vas, da ste razumevajoči do novega župnika, ki bo imel še manj časa za to.

Na Kureščku je v zadnjem letu počil veliki zvon. Zato smo ga prelili in dodali še četrtega. Ob tem pa uredili novo ogrodje za zvonove in novo avtomatiko. To delo poteka skoraj neopazno ... in končno niti ni potrebno, da bi vsi za to vedeli. Naj bo moje slovo dokumentacija tega posega.

Župan Zlatko Usenik, ki biva na Zapotoku, me je večkrat prosil, naj na Kureščku vzpostavimo tudi prostor za bife s pijačo in malico. Nekako smo to uspeli uresničiti z zunanjim bifejem, ki sedaj samostojno deluje. Nekdanji Planinski dom, ki je v lasti župnije Ig, pa služi za dom duhovnih vaj za skupine. Za nas zanj skrbi gospa Cvetka Kalan, ki v njem sprejema skupine, jim skuha in za njimi pospravi. Njo lahko dobite in se z njo dogovorite za obroke za zaključene skupine. Njen telefon pa je 041 620 875.

V Marijinem domu zraven cerkve na Kureščku sedaj živi Emina Mulalić. Ta je na tem milostnem kraju doživela lastno spreobrnjenje. O tem pričuje in govori mnogim skupinam. Ona hodi v službo v Ljubljano, zvečer in za konec tedna pa pospravlja, sprejema skupine in zvečer zaklene cerkev, ki jo zjutraj odpre meni dragoceni gospod Silvo Čampa, naš kureški vrtnar.

Emina je s svojimi poznanstvi z različnimi duhovniki poskrbela, da je na Kureščku sveta maša vsak dan. Nekateri duhovniki pridejo maševat enkrat na mesec, drugi večkrat. Vse to je uresničevanje Marijine prošnje, da je ne pustimo nikoli same. Zaradi te pomoči drugih duhovnikov greste lahko na Kureščku vsak k sveti maši.

Marijina želja pa je tudi bila, da bi na Kureščku zgradili cerkev Svete Trojice. To v trenutnem stanju Cerkve na Slovenskem ni možno izvesti. Bila naj bi bazilika z zelo velikim zvonikom in dvema stavbama, kjer naj bi bila ženski in moški samostan. Škofija ne dovoljuje, da bi zidali še eno stavbo ... to pomeni vzdrževanje še ene strehe več in še en davek ... Smo pa dobili

dovoljenje za postavitev kapele svete Trojice, v kateri bo nameščen kip, ki je sedaj v župnijski cerkvi na Igu. Imamo tudi arhitekta, ki je pripravil nekaj osnutkov. V roke so jih dobili tudi člani ŽPS in drugi zainteresirani. Občina Ig je dala potrebna priporočila in sedaj čakamo za spremembo namembnosti zemljišča. Kdaj se bo to zgodilo, še ni znano. Vsekakor to čaka moje naslednike.

Za večji obisk Kureščka pa bomo poskrbeli tudi z organizacijo duhovne obnove in duhovnega seminarja indijskega karizmatika Jamesa Manjackala. Ta bo na Kureščku od 8. do 10. avgusta letos. Čeprav takrat ne bom več župnik, vam ta dogodek priporočam v molitev.

Preden sem prišel na Ig mi je gospod Pozdrec dal telefonsko številko samo enega človeka, na katerega sem se lahko vedno obrnil in mi je pomagal. To je gospod Tadej Jamnik, ki mi je res vedno priskočil na pomoč. Ima paleto znanj z več področij. Hvaležen sem mu za urejanje interneta, povezav, pa tudi popravil vsega od peči do elektrike in vodovodnih inštalacij. Več let je tehnično oskrboval vsa poslopja na Kureščku.

Že prvo nedeljo, ko sem prišel na Ig, je bila poletna nevihta. Ta je prinesla toliko dežja, da je voda skozi stranska vrata zalila župnijsko cerkev. Do sredine cerkve je bila poplava. Do kaj sem lahko naredil? Poklical sem

Tadeja. In ta je obljubil, da bo kmalu prišel ... Le kako bomo spravili vso to vodo iz cerkve? A glej ga čudeža. Tadej je takoj pridobil še vse prijatelje iz zakonske skupine in druge. Vse je bilo pobrisano v 15-ih minutah. Čudežno. Res hvala zakonski skupini za zanesljivost in cerkvenostni čut. Pogrešal vas bom. Bog naj povrne Tadeju za izredno delo. Naj ga spremlja Božji blagoslov.

Za starejšo zakonsko skupino sem bil kot nebogljen otrok. A ste se kljub temu navadili name. Vesel sem, da sem bil vreden zaupanja.

Delo z zakonci mi je velika spodbuda. Kot duhovnik živim sam, a zakonci ste mi spodbuda, ko živite svojo zakonsko posvetitev. Jaz pa se trudim živeti svojo duhovniško posvetitev. Morda bi se ponovno lahko sestala tudi tretja zakonska skupina? Tega si srčno želim. Nekaj zakoncev hodi v zakonske skupine drugam. Mnogi pa nikamor. Vsekakor dobrodošli na srečanja. Lepa spodbuda za zakonce bo tudi letošnji misijon, ki naj bo vsem v blagoslov.

Molitvena skupina na Igu je bila lepo samoorganizirana. Zato mi je bilo v veliko spodbudo, da sem lahko zahajal k molitveni skupini na Golo. Vedno smo si med seboj izmenjali različne molitvene namene in skupaj molili rožni venec ter litanije in še kaj. Hvala vsem, ki molite. Se vam še naprej priporočam v molitev.

Salezijanci na Igu so živeli v skupnosti. To se je z menoj in kaplanom spremenilo. Imela sva še več dela. Skrbela sva še za župnijo Golo. Ta se je formalno ukinila, a tam vse župnijsko delo ostaja še naprej. Pravzaprav se oltarna skupnost še krepí. Člani ŽPS z Golega so odprti do vsakega, ki pride k sveti maši. Če kdo pride dvakrat, ga že nagovorijo in povabijo, ali bi sodeloval, ali bi pomagal pri branju, pri čiščenju in krašenju? In mnogi se odzovejo in sodelujejo. To je misijonski duh, ki bi ga moral imeti vsak izmed nas.

Take skupnosti, kot pri salezijan-
cih, ni bilo več in župnik in kaplan bi lahko šla tudi ob nedeljah in praznikih na kosilo k župljanom. Večkrat sem o tem pisal v Naši župniji. Odziva pa skoraj ni bilo. Povabljeni sva bila samo v nekaj družin. Nisem pa se hotel vsiljevati. Prosim vas, da novega župnika kdaj povabite in tako naredite župnijo bolj živo. Osební stiki veliko pripomorejo k boljšemu sodelovanju. Hvala vsem tistim, ki ste me kdaj povabili. Cenim to in molim za vas. Bog vas blagoslovi.

Po veliki milosti smo dobili v župnišče na Igu gospodinjko Lojzko Pe-
tek. Bogu hvala zanjo. Gospodinja v župnišču je nama s kaplanom omogočila lepo sobivanje. Ob sobotah sva bila zaradi spovedovanja na Kureščku velikokrat oba odsotna. In ste župljani imeli toliko zaupanja, da ste njej dali dar za svete maše ali v druge namene, bodisi ob pogrebih ali ob drugi priložnosti. Tako je gospodinja

tudi ena oblika dodatnega kaplana v skupnosti v župnišču. Hvala ji, da je naš pogovor v župnišču bil vedno naš in je ostal med nami. Bogu hvala za to področje zaupanja.

Prav tako sta za enkrat tedensko čiščenje župnišča na Igu poskrbela zakonca Helena in Jože Bevc. Hvala za mnoge ure služenja vsej župnijski skupnosti. Prav tako tudi gospe Zinki Štefančič, ki je likala naše cunje in tudi vse cerkveno perilo. Bog povrni.

Ko sem se pripeljal na Ig, mi je nekdo pripomnil, da sem se pripeljal z novim avtom. Žal sedaj razmišljam, da po osmih letih nisem prispeval za zamenjavo avtomobila. Duhovniki v Sloveniji živimo od mašnih darov. Mašna intencija se je dvignila samo enkrat. Bencin pa se je podražil za 50 %. Zato sem hvaležen vsem, ki ste v zadnjem času radi za mašo dali 25 € in ne samo 23, kot je predpisano. Bog vam povrni. Hvala pa tudi tistim posameznikom, ki ste darovali kaj za bero in kuhinjo. Hvala za vašo človeško čutenje, da duhovniki ne živimo samo od dobrih besed ...

Eden od arhidijakonov, ki se je zanimal za moje delo na Igu, mi je rekel, da moram tako kot je v vseh župnijah v škofiji, uvesti ofer za župnika. To pomeni, da bi ljudje eno nedeljo v letu pri maši darovali tudi v ofer za svojega duhovnika. Razmišljal sem, da bi to uvedel prihodnje pastoralno leto.

Zato pa zdaj ob slovesu prosim, da sami daste pobudo novemu župniku Janezu Pavlu, kdaj naj bi bil ofer zanj. Tako je domala v vseh župnijah. Po nekod na zahvalno nedeljo ali pa na katero drugo. Duhovniki smo hvaležni za vsak vaš dar. Bog vam povrni.

Pred nami je tudi sveti misijon. Ta bo potekal od 2. do 9. novembra. Vesel sem misijonarja Marjana Kokalja. Naj bo molitev za misijon in pripravljenost, da naredite skupaj nekaj dobrega vsem v blagoslov. Na nobeno stvar nisem navezan in zato vse prepuščam v Božje roke. Naj bo vsem v blagoslov. Janezu Pavlu pa želim, da bi se dobro povezal z župljani in boste tako skupaj naredili nekaj lepega in dobrega za vso župnijo in za rast Božjega kraljestva med vami.

V juniju sta se za potrdilo za botro pri kaplanu Janezu Pavlu najavili dve župljanki. Slučajno sem bil ravno takrat jaz v pisarni. Ko sta prišli, sta povedali, da sta dogovorjeni s kaplanom po telefonu. In ko sta me videli, sta vprašali, ali sem jaz župnik ali sem kaplan? Bil sem presenečen, da me po osmih letih ne poznata. Obisk cerkve in »dihanje z župnijo« ni več tak, kot bi si želeli. Janez Pavel pa me je tolažil, da izgledam tako mlad, da sta zato mislili, da sem kaplan. No, svoja leta težko skrivam. Vsem do brotnikom v mojih osmih letih na Igu naj Bog povrne.

Hvala, da ste bralci farnega lista Naša župnija. Tega je zadnja leta lektorirala prijateljica iz Vere in luči na Rakovniku. Tam sem sodeloval vsa moja leta župnikovanja na Igu. Kristini Anželj hvala za veliko uslugo. Naj ji Bog povrne pri otrocih.

Na Igu je bilo lepo. Zame je to velika izkušnja, ki je nikjer nebi mogel dobiti. Molimo drug za drugega. Vse vas naj spremlja Božji blagoslov ter priprošnja Marije Kraljice miru s Kureščka in meni dragega zavetnika svetega Martina.

Janez Avsenik

ŽUPNIJA V ZADNJEM MESECU

Poslovili smo se od Jožeta Škraba, ki je bil rojen 4. 9. 1953 in je bival v lški 13A. Ob pogrebu so namesto cvetja darovali v dober namen, za svete maše in za Karitas: hčerka Tina z družino, sosedje Pristavčevi, Ljudmila Šušteršič iz Iške, Jelka Čop iz Iške, Branka Švartz iz Iške, družina Susman, sosedje Benkotovi, Pavla Janežič, Dolinškovi, družina Žučko, Mavčevi iz Iške, sosedje Janežičevi, Matjaž Šušteršič.

Poslovili smo se od Terezije Smole, rojene Hecel, ki je bila rojena 2. 10. 1939, ki je bivala v Kot 15. Ob pogrebu so namesto cvetja darovali za svete maše in za cerkev: hči Meta z družino, Sin Franci z družino, Slavko Župec z družino, Ljubljanska cesta 78 na Igu, sosedje družina Likovič, družina Župec iz Iške Loke 64, družina Možek iz Kota, Minka Založnik, Tina Založnik, Maja Mrak z družino, družina Platnar iz Kota, Rozmanovi iz Kota, Franc Zalar z družino, družina Kastelic Staje 4.

Poslovili smo se od Andreja Nereda, rojenega 20. 6. 1971, ki je bival na Želimeljski cesti 20 na Pijavi gorici. Ob pogrebu so namesto cvetja darovali za svete maše in za Karitas: vaščani Pijave Gorice, Jamnikovi iz Iške Loke, Stane Uršič z družino, Igor Nered z družino, Vera Čuden z družino, sestra Ani z družino, Jamnikovi iz Staj, sosedje Golobovi s Pijave Gorice, sestrična Bina, bratranca Franci in Tone.

Poslovili smo se od Urške Susman, rojene Glavan, rojene 18. 9. 1929 na Škriljem, ki je živela v lški 1. Ob pogrebu so namesto cvetja darovali za svete maše, v dober namen in za Karitas: sin Tone z družino, sin Franci z družino, hčerka Milena z družino, vnuk Rok z družino, vnukinja Maja z družino, Strletovi iz Iške, Jani in Marjana Mazi iz Črne vasi, Blaž in Eva Vrbinc iz Črne vasi, Stane in Julija Tomc iz Črne vasi, Janežičeva iz Gornjega Iga, Mavčevi iz Iške, Smoletovi z Govekarjeve ceste na Igu, Miha Grmek z družino, Marina Štrumbelj in Glavanovi iz Škrilja.

Hvala, da namesto cvetja ob pogrebu darujete v druge namene. Vsi vemo, da cvetje na hudi vročini ovene v nekaj urah. Darovi pa so vpisani med dobra dela za pokojne za vso večnost. Prav tako se pokojnih spominjamo pri svetih mašah, ki jih opravljamo v blagor duš pokojnih. Ne le, da se jih spominjamo, ampak smo

s pokojnimi povezani, mi prosimo za njih, pa tudi oni, če so že blizu Bogu, prosijo za nas. Vsem darovalcem naj Bog povrne.

Pri svetem krstu je Božji otrok postal Mark Pangerc, ki s staršema Nejcem Pangercem in Anjo Škulj živi na Golem 153. Naj njegov krstni zavetnik evangelist Marko, ki je napisal kratek

evangelij in z njim približal Jezusovo življenje svetu, tudi po Marku prinaša Jezusa njegovi družini in vsej naši župniji.

žpk

____ ZAHVALA DOBROTNIKOM ____

Ob pogrebu pokojnega Martina Strleta iz Matene sta svoj dar, namesto cvetja, namenili Župnijski karitas Ig družina Demšar iz Matene in Franci Škufca z družino. Iskrena hvala za vaš dar.

Župnijska karitas Ig je prejela dar dobrotnika ob pogrebu pokojnega Jožeta Škraba iz Iške. Iskrena hvala za vaš dar.

Karitas

Ob pogrebu pokojne Terezije Smole iz Kota so svoj dar namenili Župnijski karitas Ig Minka Založnik, Tina Založnik, Maja Mrak z družino in družina Platar iz Kota. Iskrena hvala za vaš dar.

Ob pogrebu pokojnega Andreja Nereda s Pijave gorice je svoj dar, namesto cvetja, namenil Župnijski karitas Ig Stane Uršič z družino. Iskrena hvala za vaš dar.

Ob pogrebu pokojne Urške Susman iz Iške so svoj dar namenili Župnijski karitas Ig Mavčevi iz Iške. Iskrena hvala za vaš dar.

Iskreno se zahvaljujemo vsem dobrotnikom za pomoč in podporo pri našem delovanju.

__ ZAHVALA GOSPODU ŽUPNIKU JANEZU AVSENIKU __

Sodelavci Župnijske karitas Ig se g. župniku Janezu Avseniku iskreno zahvaljujemo za vso pomoč in podporo pri našem delu in mu želimo dobro počutje v novi župniji. Dobri Bog naj mu vedno stoji ob strani.

Župnijska karitas Ig

Župnijska karitas Ig ima uradne ure vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure v učilnici župnišča. V mesecu avgustu ne bo uradnih ur.

TRANSAKCIJSKI RAČUN ŽUPNIJSKE KARITAS IG, na katerega lahko

prispevate svoj dar za pomoč ljudem v stiski: **SI56 0209 8026 0579 946** (NLB, d.d.)

DUHOVNA OBNOVA

S KARIZMATIČNIM DUHOVNIKOM P. JAMESOM MANJACKALOM NA KUREŠČKU

Župnija Ig organizira in vabi na duhovno obnovo s p. Jamesom Manjackalom. Po 13. letih se p. James vrača na Kurešček. Vodil bo duhovno obnovo, ki bo potekala od petka, 8. avgusta, do nedelje, 10. avgusta 2025, v šotoru na velikem travniku pod cerkvijo Kraljice miru na Kureščku. Tema

duhovne obnove je »Poklicani k svetosti« (prim. Ef 1,4).

P. James Manjackal je indijski karizmatični duhovnik. Poleg daru evangelizacije je Bog p. Jamesa blagoslovil z darom ozdravljanja in osvobajanja. Vrsto let je vodil duhovne seminarje pri Kraljici miru na Kureščku, na katerih se je zgodilo veliko Božjih

čudežev, čudovitih zgodb spreobrnjenja, ozdravitev in osvoboditev. Tudi danes p. James kljub svojim letom in invalidnosti še vedno služi Gospodu in evangelizira po vsem svetu.

V času tridnevne duhovne obnove bo imel p. James nagovore, med katerimi bodo slavljenja. Duhovna obnova se bo vsak dan zaključila s sveto mašo in molitvijo za ozdravljenje. Vmes bodo odmori, tudi daljši za kosilo, ki ga bo mogoče dobiti tudi na sami lokaciji seminarja. Možnost bo za sveto spoved.

V petek, 8. avgusta 2025, se bo celodnevni program začel ob 10.30 uri, v soboto, 9. avgusta 2025, ob 9. uri in nedeljo, 10. avgusta 2025, ob 9. uri. Za vse tri dni je predviden zaključek ob 19.00 uri. Udeležba na duhovni obnovi je brezplačna. Na Kureščku boste takrat lahko dobili tudi hrano in pijačo za katero bodo poskrbeli gasilci.

Več informacij:

GSM: 041399553

e-pošta: svetisce.kraljicemiru@gmail.com

DNEVNI PROGRAM DUHOVNE OBNOVE:

Petek

- 10:30 – 11:00 slavljenje
- 11:00 – 12:00 prvi govor p. Jamesa Manjackala
- 12:00 – 14:00 odmor za kosilo
- 14:00 – 14:30 slavljenje

14:30 – 16:00 drugi govor p. Jamesa Manjackala

16:00 – 16:30 odmor

16:30 – sveta maša in zatem molitev za ozdravljenje (konec približno ob 19.00)

Sobota

9:00 – 9:30 slavljenje

9:30 – 11:00 jutranja molitev p. Jamesa Manjackala in njegov prvi govor

11:00 – 11:30 odmor

11:30 – 12:30 drugi govor p. Jamesa Manjackala

12:30 – 14:00 odmor za kosilo

14:00 – 14:30 slavljenje

14:30 – 16:00 tretji govor p. Jamesa Manjackala

16:00 – 16:30 odmor

16:30 – sveta maša in zatem molitev za ozdravljenje (konec približno ob 19.00)

Nedelja

9:00 – 9:30 slavljenje

9:30 – 11:30 jutranja molitev p. Jamesa Manjackala in njegov prvi govor

11:30 – 13:00 odmor za kosilo

13:00 – 13:30 slavljenje

13:30 – 15:00 drugi govor p. Jamesa Manjackala

15:00 – 15:30 odmor

15:30 – sveta maša in zatem daljša molitev za ozdravljenje (konec približno ob 19.00)

Vsi lepo vabljeni na Kurešček.

DOGODKI PRED NAMI

- 31. julij – sveti Ignacij Lojolski. Sveta maša ob 18h na Dobravici.
- 1. avgust – prvi petek v mesecu. Dopoldne obiščemo bolnike in starejše na domu. Zvečer od 18.30 na lgu molimo pred Najsvetejšim in se posvetimo Jezusovemu srcu.
- 2. avgust – prva sobota v mesecu. Zjutraj od 7.30 molimo pred Najsvetejšim premišljevalni rožni venec in se posvetimo Marijinemu Brezmadežnemu srcu. Vabljeni tudi na pobožnost prvega petka in sobote na Kureščku.
- 2. avgust – Porcijunkula, Marija Angelska v Asissiju. Ta dan je porcijunkulski odpustek.
- 3. avgust – 18. nedelja med letom.
- 4. avgust – sveti Janez Marija Vianej, Arški župnik, zavetnik župnikov.
- 6. avgust – Jezusova spremenitev na Gori.
- 8. do 10. avgust – duhovna obnova z gostom očetom Jamesom Manjackalom na Kureščku. Več o tem v posebnem prispevku. Dogodek priporočam v molitev. Lepo vabljeni, da se ga udeležite.
- 8. avgust - sveti Dominik.
- 9. avgust – sveta maša na Sarskem ob svetem Lovrencu, ob 18h.
- 10. avgust – 19. nedelja med letom.
- 11. avgust – sveta Klara Asiška.
- 15. avgust – Marijino vnebovzetje, zapovedan praznik. Ta dan bodo svete maše po nedeljskem razporedu.
- 16. avgust – sveti Rok. Sveta maša ob 18h na Kremenici.
- 17. avgust – 20. nedelja med letom. Ta dan je državni praznik združitve prekmurskih Slovencev z matično domovino.
- 22. avgust – sveta Devica Marija Kraljica. Teden dni po Velikem šmaru obhajamo praznik kronanja Marije v nebesih. Če je Marija z dušo in telesom vzeta v Božjo slavo, je tam deležna Sinove, torej Jezusove slave tako, da je pridružena njegovemu Kraljevanju. Zato jo smemo v vsem imenovati tudi Kraljica.
- 24. avgust – 21. nedelja med letom. God svetega Jerneja. Kot vsako nedeljo bo ta dan sveta maša ob 8.30 na Pijavi Gorici.

ŽUPNIJSKI MISIJON OD 2. DO 9. NOVEMBRA 2025

S postom smo začeli z molitvijo za misijon. Tudi če se nam ne boste pridružili pri bogoslužju v cerkvi, pa se nam pridružite z molitvijo doma. Skupaj smo romarji upanja.

MOLITEV ZA MISIJON

Nebeški Oče! Prosim te za blagoslov svetega misijona v naši župniji.

Pošlji nam Svetega Duha, da bomo napredovali v svetosti, edinosti in ljubezni do sester in bratov v župnijskem občestvu.

Jezus, tvoj Sin in naš Odrešenik, nam je zaupal oznanjevanje evangelija, ki naj nas prekvasi za novo življenje v Kristusu.

Ko se pripravljamo na misijon, te prosimo za milost spreobrnjenja, poglobljene molitve ter rast v veri in prejemanju zakramentov.

Pomnoži v nas upanje, da bomo kot romarji upanja prinašali luč svojim bližnjim.

Vse to te prosimo po priprošnji Marije Kraljice miru in vseh svetih zavetnikov, po Kristusu našem Gospodu. Amen.

URADNE URE V POLETNEM ČASU V ŽUPNIJI IG

DUHOVNIKA DOBITE TUDI PO VSAKI SVETI MAŠI

ali po dogovoru na spodnjem telefonu!

Dobrodošli tudi ob drugem času, kadar smo prosti.

Hvaležni vam bomo, če nas od 12h do 14h ne boste motili, izjema so nujni slučajji.

telefon – župnijska pisarna **01/420 25 50**

župnik Janez Pavel Šuštar – GSM **040/986 744**

dhp. Anton Košir – **040/263 547**

ŽUPNIJA SV. MARTINA, IG, TROŠTOVA 12, 1292 IG

TELEFON: 01/420 2550

DAVČNA ŠTEVILKA: 44520751

TRR PRI NLB: 02058 0253 776 095

E-NASLOV: ZUPNIJA.IG@RKC.SI

WWW.ZUPNIJA-IG.RKC.SI

